



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **I. K.**
státní příslušnost Ukrajina
toho času v Pobytovém středisku Havířov
sídlem Na Kopci 269, 735 64 Havířov

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2020, č. j. OAM-1014/ZA-
ZA11-VL16-2019, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje T. B.

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 19. 2. 2020 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2020, č. j. OAM-1014/ZA-ZA11-VL16-2019, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žádost žalobce o mezinárodní ochranu zamítá podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobce má za to, že žalovaný nesprávně vyhodnotil jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany, když si neopatřil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, výrok nemá oporu ve správním spisu. Žalovaný nepracuje prakticky s žádnými informacemi o zemi původu žalobce. Odkazuje pouze na obecné informace, které nesouvisí s důvody pro udělení mezinárodní ochrany prezentované žalobcem.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že žalovaný v průběhu správního řízení na základě informací o politické situaci na Ukrajině a stavu dodržování lidských práv a také na základě výpovědi žalobce shledal, že Ukrajinu lze považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu. Případu žalobce se věnoval zodpovědně a podrobně. Bylo zjištěno, že Ukrajina splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu. Zdůraznil, že v případě rozhodnutí podle § 16 odst. 2 zákona o azylu se neuplatní princip rozložení důkazního břemene mezi žalobce a žalovaného platný pro standardní řízení. Žalovaný připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbNss č. 1749/2009)

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 15. 11. 2019 podal v Příjímacím středisku Zastávka žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl informace o své osobě, a to že poslední bydliště na Ukrajině měl ve městě Mukačevo na Ukrajině. Z Ukrajiny odjel autobusem na Slovensko a následně vstoupil dne 7. 8. 2019 na území ČR. O mezinárodní ochranu žádal proto, že jej pronásleduje ukrajinská vláda. V pohovoru ke své žádosti žalobce nad rámec uvedené doplnil, že vše začalo v roce 2014, kdy mu volali nějakí lidé z Kyjeva a Lvova, aby se účastnil demonstrací proti tehdejší vládní moci, na takových byl pak i v roce 2015 a 2016, dostal za to peníze. Naposledy se účastnil demonstrace v roce 2018. Pronásledování vládou začalo cca před 3 měsíci, kdy mu volal nějaký Kolja, že musí opustit Ukrajinu, protože začalo zatýkání lidí, kteří chodili na uvedené demonstrace. Před měsícem byli také u něj doma nějakí lidé. Obává se, že bude zabit. Žádostí o mezinárodní ochranu si chce legalizovat pobyt v ČR.

5. Ve správním spise je založena Informace OAMP: Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu z července roku 2019 a informace MZV ČR ze dne 15. 8. 2019 týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti.
6. Dne 29. 1. 2020 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce neměl co uvést, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhoval, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.
7. Následně dne 3. 2. 2020 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha o legalizaci pobytu, když po návratu na Ukrajinu se žalobce obává zájmu o jeho osobu ze strany nespecifikovaných civilních osob. Žalovaný uzavřel, že Ukrajina je hodnocena jako bezpečná země původu (kromě Krymu a části Doněcké a Luganské oblasti) v souladu s § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., kdy se jedná o republiku s poloprezidentským politickým systémem. Poslední prezidentské volby se uskutečnily v březnu a dubnu roku 2019 a byly shledány mezinárodními pozorovateli jako svobodné a spravedlivé. Civilní úřady udržují účinnou kontrolu nad bezpečnostními složkami v zemi s výjimkou území, které vláda nemá pod svou kontrolou. Přestože Ukrajina dosáhla v posledních letech pokroku v oblasti boje proti mučení a nelidskému zacházení, nedosahuje situace evropských standardů. Nedochází však obecně a soustavně k pronásledování ani k mučení či nelidskému zacházení či k trestům a hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě ozbrojeného konfliktu.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
10. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.

11. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
12. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.
13. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Pro rozhodnutí v dané věci je především podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu z července roku 2019, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhл doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek. Své obavy o zájem o osobu žalobce ze strany civilních osob žalobce nijak blíže nespecifikoval a nebylo s ohledem na uvedené ani na místě se tímto tvrzením blíže zabývat.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. listopadu 2020

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce